

Fr. Rojec:

Letalci.

Z letalom se novim, je dvignil
mladenič pod sinje nebó,
a strašna nesreča pahnila
ga spet je nazaj na zemljó.
Zdaj mrtev v prezgodnji gomili
počiva z razbito glavó.

Tovariš njegov pa še leta,
ker njemu se sreča smehljá...
Postal je bogat in uživa
časti in dobrote svetá.
A kakšen mu konec bo, tega
povedati nihče ne zna.

Jaz sem pa vesel, zadovoljen,
da imam poskočne nogé
in peš brez nevarnosti lahko
obhodom nižave, goré,
a letam po zraku le v mislih,
ko silijo v daljo željé.

Sojatoslav:

Dobri striček.

Stari medved, ham, ham, ham,
prišel lačen je iz brloga
in v planinske hleve k nam
pripeljala ga je noga.

»Oh, nikarte, dobri stric,«

smo ponižno mu dejali.

»Nimamo za vas občic.

razen, če bi kaj plačali...«

Stari stric je godrnjal:

»Kje bo plačal, kdor nič nima.

Komaj sem z ležišča vstal,
osega me je vzela zima.«

Striček niso je pobrali,

da smo kožo jim ustrojili,

trdih palic jest jim dali,

staro glavo jim razbili.